

Михайло Бринько

Ми формуємося, віднаходимо себе у суспільстві, створюємо свій образ. Нас оточують люди, які сильно впливають на те, ким ми стаємо. Тому багато від кого ми вчимося, когось беремо за приклад і так формуємо свою особистість. Відомі спортсмени, кіноактори, зірки шоу-бізнесу та багато інших так званих успішних людей є кумирами для сучасної молоді.

Кумири є ідеалом для юнаків та дівчат, які ними захоплюються, беруть з них приклад, копіюють їх зовнішній вигляд вважаючи, що ті живуть безтурботним, щасливим життям і не мають ніяких проблем. Але чи може бути для християнина кумир, і якщо так, то хто? Людина формується з раннього дитинства. Батьки можуть дитині у цьому процесі як допомагати, так і перешкоджати. Вони часто у спілкуванні з дитиною постають як диктатори, особливо коли дитина не слухається. Тоді її дії караються, а батьки вважають, що тільки їхня точка зору правильна. Звичайно, батьки і старші мають більше досвіду, але спілкування у такій формі не дозволяє нам правильно розвиватися. Дитина – особа, яка потребує власного розвитку (духовного, розумового...) у любовному оточенні батьків. Діти пустують, бавляться, деколи щось поламають, інколи помиляються, але це не причина, щоб на них кричати, звинувачувати. Дітям потрібно пояснити, де вони помилилися, до чого призведе їх помилка, аби не виробити в дитини комплексів, що вона гірша від інших. Та, незважаючи на все, діти навіть підсвідомо стають подібними на батьків, бо ті – зразок, який вони щоденно мають перед очима. Тому значною мірою слухним є відоме англійське прислів'я: «Виховувати дітей – марна справа, вони все одно будуть схожі на вас. Виховуйте себе». Якщо ви не хочете для дітей такого ж життя, як у вас, тоді виправляйте себе і своє життя.

Наступний етап в житті – підлітковий вік – час веселощів, розваг, але й час великих рішень у житті (ким я хочу бути?, чим я буду займатися?...). На цьому етапі підліток зауважує в батьків різні недоліки і вже не хоче бути, як вони, шукає собі інших прикладів для наслідування. Ними можуть стати «круті авторитети» з його оточення (особи, які знаходяться в центрі уваги, таких авторитетів, як правило, всі наслідують, хочуть

«тусити в колі їх спілкування») , зірки якогось серіалу (т/с «Школа»), спортсмени тощо. Багато підлітків одразу стають їх фанатами, крайні прояви чого доходять ледь не до одержимості. Адже молодь копіює рухи, міміку, слова та вчинки цих людей. Чи правильно так робити? Часто ці зразки для наслідування стають ідолами. При такому розкладі людина вже не самоутверджується у світі, вона живе чужим життям, забуває про власні думки та інтереси. Ідол стає немов ідеологією, що замінює Бога; створює людині ілюзію безтурботного життя, як у світових зірок шоу-бізнесу чи спорту; пропонує бути «як всі» – вживати наркотики, алкоголь, бо це дуже популярно. Такий сліпий фанатизм призводить до деградації людської особи.

Але ми можемо обрати інший варіант розвитку нашої особистості – Божий. Ще в Старому Завіті Бог звернувся до Мойсея такими словами: «Промов до всієї громади синів Ізраїля і скажи їм: Святими ви мусите бути, бо я – святий, Господь, Бог ваш» (Лев 19,2). Також Бог застерігає Ізраїля: «Не звертайтеся до ідолів, і литих божків собі не робіть; я – Господь, Бог ваш» (Лев 19,4). Ізраїльський народ намагався стати святим, виконуючи Заповіді Божі, але це виявилось неможливим. У Новому Завіті до всіх народів прийшов Ісус Христос Син Божий – ідеал людини, до якого покликаний уподібнитися кожен християнин. Цей шлях пропонує нам свята Церква, яка у Святому Дусі приймає новоохрещеного і через Ісуса Христа (Євангельську проповідь) приводить його до Небесного Отця: «Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий» (Мт 5,48). Наслідувати Христа – означає бути добрим чоловіком чи жінкою, створити справжню християнську сім'ю, бути справжнім професіоналом своєї справи. Наслідувати Христа – це те, що робить людину гідною. Наслідувати Христа – чинити правду, добро, чесність. Хто наслідує Христа – приносить, радість, щастя, впевненість, завжди служить іншим. Наслідувати Христа – це бути собою . Лиш у Христі ми вповні можемо стати собою. Наслідувати Христа – це не копіювати когось, не жити чужим життям, а витворювати ті неповторні риси, яких не може бути в іншій людині.

Молода людина може брати за приклад й інших людей, однак те, ким ми станемо, більше залежить від нас самих. Наприклад, апостол закликає: «Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками [як і я Христа]» (1Кор 4,16), а в іншому місці: «Пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру» (Євр 13,7). Церква Христова представляє нам таких людей – це гроно всіх святих (мученики, преподобні, святителі, апостоли, безсрібренники, рівноапостольні...), адже вони своїм життям уподібнолися до Христа, жили Євангелієм, яке Він проповідував. Кожен християнин носить ім'я одного зі святих і немовби бере на себе відповідальність зробити щось подібне. Під заступництвом свого покровителя християнин має стати святим у тому середовищі, в якому живе. Святі були патріотами свого народу, віддавали життя за ближнього, були веселими, сумлінно виконували професійні обов'язки, не нарікали... Вони достойні наслідування. Так, наприклад, діла милосердя святого Миколая Чудотворця ми наслідуємо і сьогодні, обдаровуючи одні одних подарунками.

В Церкві вже сьогодні присутні люди, які відзначаються доброю вірою, звичаями, побожністю, моральні, духовні чи національні авторитети. Таких людей не є багато, це правда, і на них ми також можемо взорувати. Навіть світові зірки й інші люди шоу-бізнесу мають багато позитивного, що може стати для нас прикладом. Але в їх поведінці можуть бути нехристиянські і навіть неморальні речі, наслідування яких не принесе жодної користі для нас, а може навіть і нашкодити. Св. Йоан Богослов закликає: «Дітоньки, бережіться ідолів!» (1Йо 5,21). Лише у Христі ми зможемо здійснити задум Божий – бути неповторними, унікальними, іншими (святими). А місце, де ми зможемо віднайти себе, – Церква Христова.

Михайло БРИНЬКО, Я хочу бути подібний на... // СЛОВО №4 (76)